

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5010

гр. София, 08.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в
закрито заседание на 08.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

като разгледа дело номер **5392** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 157, ал. 4 от ДОПК

Образувано е по искане от 17.11.2025 г. на Б. Д. К., чрез адв. Б., за спиране на изпълнението на (РА) № Р-22002221001062-091-001/17.01.2022 г., издаден от органи по приходите, потвърден в обжалваната част с решение № 573/15.04.2022 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) - С. при ЦУ на НАП, с който РА по отношение на жалбоподателя са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер 58 570, 39 лв. и лихви в размер на 34 423, 67 лв. за данъчни периоди 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2018 г. – общо – 92 994, 06 лв.

Сочи се, че РА се обжалва, като съдебното производство е висящо, не е постановен влязъл в сила съдебен акт. На основание издадения РА се води производство по предварително събиране по изп. дело №[ЕИК]/2022 г. на НАП като са били наложени значителни обезпечителни мерки, някои от които са: възбрана върху недвижими имоти; Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, вкл. съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги; запор върху притежавани от жалбоподателя ценни книги.

Иска се да се приобщят от публичния изпълнител справка за състоянието на дълга, както и информация за движението по депозирана молба за заличаване на част от задълженията като погасени по давност.

Прави се и изрично предложение за допълнително обезпечение по см. на чл. 157, ал. 3 от ДОПК в размер на евентуалната разлика на обезпеченията и дължимата по изпълнителното дело сума, след като стане ясна и се получи от публичния изпълнител поисканата информация за тези обстоятелства, поради което предложеното обезпечение щяло да бъде допълнително уточнено.

От публичния изпълнител са постъпили доказателства, видно от които от издадени разпореждания за изпълнение на запорно съобщение са постъпили суми в размер на 3 860, 92 лв., не са постъпвали повече средства. Във връзка с наложения запор върху притежаваните от лицето

ценни книги за момента няма данни за ликвидационната стойност на активите.

Посочено е, че към 08.12.2025 г. задълженията по ИД са в размер на 82 917, 31 лв., в т.ч. лихва 43 039, 39 лв. и главница 39 877, 92 лв.

На база на гореизложеното и предвид данъчните оценки на възбранените недвижими имоти в общ размер на 19 115,35 лв., допълнителното обезпечение е определено на 78 546, 51 лв.

Молителят оспорва размера на определеното допълнително обезпечение. Оспорва дължимостта на част от задълженията, формиращи сумата за обезпечение, считайки я за погасена по давност. Насрещната страна изразява становище за липса на наличие на задължения за отписване, като погасени по давност.

Дадена е последна възможност на молителя да приложи доказателства за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането. По същество указанията не са изпълнени.

Искането е допустимо като подадено във връзка с обжалване на ревизионен акт, чието изпълнение не е било спряно в административната фаза на процеса, а съдебното производство не е приключило с влязъл в сила съдебен акт, но е неоснователно.

Видно от разпоредбата на чл. 157, ал. 3 от ДОПК към искането следва да се приложат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, или да съдържа предложение за обезпечение в същия размер.

В случая нито едно от двете условия не са изпълнени като петитумът е формулиран под условие. Важно е обстоятелството, че изпълнението на сочените предпоставки е изискуемо към датата на подаване на искането.

В това производство съдът следва да извърши преценка, която да обхваща както въпроса дали размерът на обезпечението е достатъчен да покрие подлежащите на предварително изпълнение задължения, така и дали видът на обезпечението гарантира в максимална степен публичния интерес, т.е. до колко обезпечението е подходящо и обезпечава сигурното и бързо събиране на публичните задължения. В случая такова обезпечение не е предоставено или посочено, като тези предпоставки следва да са налични към датата на подаване на искането, а не да зависят от друг бъдещ момент или да са опосредствани от бъдещи и последващи процесуални действия.

Основните възражения на молителя са свързани с обстоятелството, че част от сумата за обезпечаване би включвала задължения, погасени по давност.

Тези твърдения са неотнормирани към настоящото производство. По давност се погасяват само съществуващи задължения, поради което възражението за погасяване на част от задълженията, определени в РА, се разглежда след като съдът с влязъл в сила съдебен акт установи дължимост на определените в РА задължения (за твърдения в молбата период).

Производството по чл. 153 от ДОПК има обезпечителен характер и е насочено към преценка дали са налице предпоставките за спиране на изпълнението на ревизионния акт, като се изследва единствено наличието и вида на обезпечението, неговата достатъчност и съответствие със законовите изисквания. ВАС последователно приема, че в това производство не се разглеждат въпроси, свързани със законосъобразността на самия ревизионен акт или с основателността на публичното вземане, включително и възражения за изтекла погасителна давност.

По изложените съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане на Б. Д. К. за спиране на изпълнението на (РА) № Р-22002221001062-091-001/17.01.2022 г., издаден от органи по приходите, потвърден в

обжалваната част с решение № 573/15.04.2022 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) - С. при ЦУ на НАП, с който РА по отношение на жалбоподателя са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер 58 570, 39 лв. и лихви в размер на 34 423, 67 лв. за данъчни периоди 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2018 г.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд